Bezdůvodnou je stížnost také, pokud vytýká, že žal. úřad má k disposici pro účely poz. reformy tolik zabrané půdy, že nepatrné výměry, o niž se jedná, může úřad při provádění poz. reformy postrádati. Žal. úřad, odvolávaje se na své zkušenosti při provádění poz. reformy a na čilý zájem oprávněných uchazečů o půdu v dotyčném obvodu, tvrdí opak a uvádí, že potřebuje uvedené výměry pro účely pozemkové reformy. Zda tomu skutečně tak či nikoliv, jest otázkou skutkovou. Zjištěním úřadu v tom směru je dle §u 6 odst. 1. zák. o ss nss vázán, leč že by řízení jemu za základ sloužící trpělo vadami uvedenými v odstavci druhém tohoto předpisu. Stížnost sama vad takových nevytýká a nss neshledal, že by zjištění úřadu o potřebě půdy pro příděl bylo nějak vadné. Stpú poukazuje v tom směru především na své zkušenosti při provádění poz. reformy v dotyčném obvodu a dospívá na základě těchto svých zkušeností k závěru, že propuštění více než 11 kat. jiter půdy ze záboru mělo by za následek, že musil by některé zvlášť kvalifikované uchazeče buď z přídělu vyloučiti nebo aspoň příděl jejich ztenčiti. V tom směru nutno přiznati, že stpú mohl pro uvedený úsudek míti dostatečný podklad ve své úřední znalosti poměrů získané zkušenostmi při provádění poz. reformy, a že na základě této znalosti mohl zejména posouditi, jak mnoho půdy bude potřebovati v dotyčném obvodu pro účely poz. reformy, a možno-li část zabrané půdy bez ohrožení těchto účelů ze záboru propustiti.

Z uvedeného patrno, že není ani nezákonné ani nějak vadné, odepřel-li žal. úřad souhlas ke zcizení dle §u 7 záb. zák. z toho důvodu, že dotyčných pozemků bude potřebovati pro účely poz. reformy. Ježto pak tento důvod již sám o sobě opravňoval žal. úřad, aby žádaný souhlas odepřel, musil nss zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou, aniž potřeboval zkoumati, zda žal. úřad mohl právem odepříti souhlas také z toho důvodu, že dotyčné pozemky jsou ve vnuceném pachtu.

Č. 5295.

Učitelstvo (Podk. Rus): * Učitel státní školy obecné v Podk. Rusi, který byl dříve učitelem veř. školy národní na Moravě, nemá podle § 4, odst. 5 zák. č. 274/1919 a čl. I. vl. nař. č. 25/1923 nároku, aby mu služ. doba na Moravě odbytá byla započtena do učitelské služby v Podk. Rusi.

(Nález ze dne 18. ledna 1926 č. 879.)

Prejudikatura: srovn. Boh. 5264 adm.

Věc: Vilma H. v Užhorodě proti školskému odboru civilní správy Podkarpatské Rusi o započet služebních let.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: — — — — — Stlka domáhala se v řízení správním toho, aby jí místo odměny 50% adjuta byly přiznány požitky VIII. hodn. třídy 2. plat. stupně v 50% výměře, protože jí sluší započísti služ. dobu vykonanou ve školských službách na Moravě. Žal. úřad vyslovil, že se st-lce služební léta, ztrávená jí před nastoupením v Podk. Rusi na obecných školách na Moravě nezapočítávají. Tím zamítl zároveň také žádost st-lky o poukaz 50% požitků VIII/2 na místě 50% adjuta, neboť st-lka

opírala tento požadavek jedině o tvrzení, že jí sluší započísti uvedenou dobu služební.

Stejně činí také stížnost, vytýkajíc nař. rozhodnutí nezákonnost jediné proto, že byla zamítnuta žádost st-lky o započtení služ. let ztrávených na školách na Moravě. Domáhá se tedy st-lka v podstatě toho, aby jí byla služební doba ztrávená ve školní službě v zemi j e d n é započtena do služby školské v zemi j i n é.

Na Podk. Rusi nabyla podle čl. I. vl. nař. z 8. února 1923 č. 25 Sb. dnem 1. září 1919 účinnosti ustanovení paritního zákona z 23. května 1919 č. 274 Sb., při čemž podle čl. V. cit. nař. funkce, které zákon č. 274/1919 ukládá zem. škol. radám vykonávati bude ústřední orgán v Užhorodě, určený min. škol. Platí tudíž na Podk. Rusi také odst. 5 §u 4 par. zák., jenž pokud jde o Podk. Rus vzhledem ku čl. V. uvedeného nařízení zní: »Ústřední orgán v Užhorodě, určený min. škol., m ů ž e v případech hodných pozoru započítati služ. dobu, po kterou učitel působil na školách v jiné zemi«.

Poněvadž tu zákon uvedenému orgánu — t. j. škol. odboru civ. správy Podk. Rusi — započtení služ. doby, po kterou učitel působil na školách v jiné zemi, neukládá za povinnost, ani nestanoví podmínky, za kterých by se započtení to státi musilo, nýbrž výslovně užívá dikce »může v případech hodných pozoru započítati« —, nemůže býti pochyby o tom, že nepřiznal učiteli nárok na započtení takové, nýbrž že ponechal volnému uvážení úřadu, zda onu službu započísti chce čili nic. Je-li tomu tak, pak nebylo tím, že služ. doba, po kterou st-lka působila na školách na Moravě, nebyla do školské služby její v Podk. Rusi započtena, zasaženo do subjektivních práv st-lčiných a nelze tedy shledati, že by zamítnutí žádosti st-lčiny po té stránce bylo v rozporu se zákonem.

Pak padá však také nárok st-lkou uplatňovaný na to, aby jí byla poukázána odměna 50% požitků VIII. hodn. třídy 2. plat. stupně.

č. 5296.

U č i t e l s t v o. — A d m i n i s t r a t i v n í ř í z e n í: I. O výměře požitků učitelek ženských ručních prací podle zák. č. 251/1922. — II. Judikátní rozhodnutí nebo pouhá poukázka?

(Nález ze dne 18. ledna 1926 č. 881).

V ě c: Kristina B. v K. proti ministerstvu školství a národní osvěty o požitky.

V ý r o k: N a ř. r o z h o d n u t í s e z r u š u j e p r o n e z á k o n n o s t.

D ů v o d y: St-lka, zatímní učitelka ženských ručních prací při obecné škole v K., konající službu od 1. ledna 1900 a vyučující 4 hodiny týdně, požívala podle zák. č. 274/19 a 495/21 31. května 1922 požitky VIII. hodnostní třídy 2. platového stupně — — —.

Výnosem zšr-y mor. z 12. dubna 1923 byly st-lce poukázány na dobu od 1. června 1922 do konce prosince 1922 podle zákona č. 251/22 25%ní požitky podle VIII. hodnostní třídy 2. platového stupně — — —.